

במ:

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

יבין גרשום

[illegible]

ברשותה דמציא מקרבה ליה אי אפי' לא נתנו לה עד ג' שנים בלתי איבר לשום מהנה יהיבה לה. ובעלה סתם. בזונה עוכרת כוכבים ונבא עליה מבטלתה קנאתו אצי"ב ואפי' חימא בזונה ישראלית. ומשם אי הכי. (אי' [תא] ידבה לה מצי' לה. האי טלה אפוחיקי ואמר לה.

תקן אלא בכה"ג דקאי בחצירה
ק"ע: גבי אמתן אסרה חורה
תבעא ליה קמן לרינא לא א"ל
א מציט אמתן אלא דקאי בחצירה
דכין דאי לא הוה מוחזק בה לא

16 אֲשֶׁר־קָדְמָה וְהִקְרִיבוּהוּ הִיכֵי דְמִי אֵי נִימָא
 דִּאֲקִינָה 17 נִיהִלִּיה לְאַלְתֵּר פְּשִׁטָּא דְמוֹתוֹ דְּעַד
 כָּאֵן לֵד בֵּא עֲלֶיהָ וְאֵלֹא דֹאמֵר לֵה לֵּא יִנְקִי
 לִךְ עַד שַׁעַת בִּיאָה 18 מִצִּיא מִקְרָבָה לִיה
 19 יֵאֵשׁ כִּי יִקְדֵּשׁ אֶת בֵּיתוֹ קִדְשׁ לֵה' אִמֹר
 חֲמַנָּא מַה בֵּיתוֹ בְּרִשְׁתּוֹ אִף כָּל בְּרִשְׁתּוֹ לֵא
 צְרִיכָא דֹאמֵר לֵה לֵא 20 מִקְנִיה לִךְ עַד שַׁעַת
 בִּיאָה וְאִי מִצְטָרֵךְ לִךְ יִנְקִי לִךְ מִעֲכָשִׁי 21 כְּנֵי
 רֵב אוֹשְׁעִיא 22 קִדְמָה וְהִקְרִיבוּ מִאִי תַּפְשׁוּט
 לֵה מִדְּרָבִי אֲלַעֲזֹר דֹּאמֵר רִב אֲלַעֲזֹר קִדְמָה
 וְהִקְרִיבוּהוּ הִקְרִיבוּ 23 הִיא דְּהֵא לִיתִּיה בְּשַׁעַת
 בִּיאָה אֲבָל הִקְדִּישׁוּהוּ 24 אִסּוּר הִיא גּוֹפָה
 קְמִיבִיעִיא לִיה הִקְרִיבוּהוּ וְהֵא לִיתִּיה בְּשַׁעַת
 בִּיאָה מוֹתֵר אֲבָל הִקְדִּישָׁה בְּשַׁעַת בִּיאָה אִסּוּר
 אוֹ דְּלֹמָא כִּיּוֹן דִּתְנִן 25 אֲמִירוֹתוֹ לְגִבּוֹה בְּמִסְתֵּירוֹ
 לְהִדְרוֹס הִקְדִּישׁוּ מוֹתֵר וְכָל שֶׁכֵּן הִקְרִיבוּהוּ
 וְיִקְוּ: 26 בֵּא עֲלֶיהָ וְאַחֵר כִּךְ תֵּתֵן לֵה אֲתִנְנָה
 מוֹתֵר: 27 תִּנְתִּיא 28 בֵּא עֲלֶיהָ וְתֵתֵן לֵה וְאִפִּי' עַד
 שְׁנִים עֶשְׂרִי חֲדָשׁ אֲתִנְנָה אִסּוּר אִמֹר רִב כֵּן
 רֵב כִּבְּ חֲסָדָא לֵה קִשִּׁיא הֵא דֹאמֵר לֵה הִבְעִיל
 לִי בְּטֹלָה זֶה הֵא דֹאמֵר לֵה הִבְעִיל לִי בְּטֹלָה
 סַתֵּם 29 טֹלָה זֶה וְהֵא מְחוֹסֵר מִשִּׁכְּהָ 30 הִבּוֹנָה
 עוֹבֵרָת כּוֹכְבִּים דִּלֵּא קִנְיֵא בְּמִשְׁכִּיהָ 31 וְאִיבִיעִית
 אִימָא 32 אִפִּי' בּוֹנָה יִשְׂרָאֵלִית כִּנְגֹן דְּקָא
 בְּצִירָה 33 הֵא אֵת הִיכֵלָה 34 מִעֲקִירָא דִּישׁוּיָה לֵה
 אִפּוֹתִיקָא 35 וְאִמֹר לֵה אִם עַד יוֹם פְּלוֹנִי יִדְּוִנָּא
 לִךְ זֹוִי מוֹטֵב וְאִם לֹא טֹלָה בִּאתְנָנְךָ אִמֹר
 רֵב אַחֵר אֲתִנֵּן זָכֵר וְאַחֵר אֲתִנֵּן כָּל עֲרִיּוֹת
 אִסּוּר חֲזֵן מֵאֲתָנָן 36 יִשְׁרָאֵלִית גְּדַה מִלִּט' זֹונָה כְּתִיב
 וְהֵא לֹא זֹונָה הִיא וְלֹא אִמֹר אִפִּילוּ אֲשֶׁר־
 גְּדַה מִאִי טַעְמָא תוֹעֵבָה כְּתִיב וְהֵא תוֹעֵבָה
 הִיא וְלֹא נִמִּי וְהַכְּתִיב זֹונָה אִמֹר לִךְ הִהִיא 37 זֹונָה
 מִנָּא לִי 38 נִפְקָא לִיה מִדְּרָבִי דִּתְנִיא 39 רִיבִי אִמֹר רִיבִי
 40 אִמֹר רִיבִי אִמֹר רִיבִי אִמֹר רִיבִי אִמֹר רִיבִי אִמֹר רִיבִי

הבאות לו כעבירה אבל אתנן אשתו נדה ויש
לו באתנו מותרין (לה) ותתי להפך ורב ראי' לדב'
אין ניתן [לך] (אף) ונתתי להפך ורב ראי' לדב'
כדאבי דאמר אביי^א זונה עובדת כוכבים אתננה
ו^ב וכתבי התם כי כל אשר יעשה מכל החיות
קדושין תופסין בה ה"נ י^ג אין קדושין תופסין
עליה משום זונה מ"ט דאמר קרא^ד לא יחל
יצא משום כוכבים דאין זרעו מיוחס אחריו
טעם דהא קדושין תופסין בה וכתן שבא
זרעו מיוחס אחריו ורבא אמר אחד זה ואחד
לוקה משום זונה מ"ט ילפי מהר"י מה זונה
כוכבים כלאו ומה אתנן זונה עובדת כוכבים
כוכבים ואחד זונה ישראלית אתננה אסור
ה^ה אין קדושין תופסין בחייבי לאוין וזו
דלא תפסי בה קדושין ולרבא מאי שאל
עד דמתרי בה אף זונה עד דאמר הא
בא על הפגיה שלא לשם אישות עי'
כי קתני היא כערוה שאין קדושין
חלוצה לכתן הדיוט אתננה אסור והא הני

נצח: הא דאמר לה. הבבלי לי בטלה זה
דאיבא למימר דהאי טלה כיון דלא יתרו
ותו הוונה ולא קנאחי וליהוי כי אמי לה
סוף אף הכא נמי כיון דאמר לה בטלה זה
סוף מסיבא אף הו קנאחי במסיבא: ואיבא
לקמה בתורה דתירושי של ארם קונה לה
עליה ואחרי כן נולד אלא כגון דשיא
ו כוליה טלה שלי באהנך הילכך כיון

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

זה: ואי אינטריך לך שקול מעשיו.
רביה: וכוין דאמר לה לא ליקני לך עד
דמתור אן קדמה והקריבונו דסד"א
נוסח קריבטו: (מ"י) פטעו: ליה
לרבי אלעזר הקריבונו אין הקדישמו
לא אז דלמא קריבטו פטעו: ליה
הקדישמו מספקא ליה: מיקון: אמריתו
לנבוט. ולא מני למיהדר כאלו מסרמו
לדעו: בעלם: והאלל דיביה:
בשעת דאמר מיל עליה אפי מדי כו:
עלם פסא. דמשרד לה נתר חני מתנה

אור השלם

1. ואיש כי יקדש את ביתו
2. וקדש כל הרה"מ הבית
3. וקדש וכן כל הרה"מ עיר אתו
4. הבית כן יקדש: יקדש זה וזה
5. כל הבית וכן כל הרה"מ עיר אתו
6. כל ביתו יקדש כל הרה"מ עיר אתו
7. וכן כל הרה"מ עיר אתו
8. וכן כל הרה"מ עיר אתו
9. וכן כל הרה"מ עיר אתו
10. וכן כל הרה"מ עיר אתו

היות הב"ח

[illegible]

הזאת הגר"א

[א] נבי יאחזר לה. גשרי עד יום
סלתי שקלתי לך כד וכן וחי לא
שקל לך טלה חי. אם עד לאו
ל"ג דש"י: [ב] שם תיבואה
לדחי ח"ל. הכי' מהחוקר ל"א
נצרך להיות קודם ונכ"ל ח"ל אחי
כי קחני ה' עד קמ"ל וחמ"ב ל"א
ה' חני ר"ע עד הי"ג דלמסור:
[ג] ח"ש"י ד"ב ע. משקלן. ח"ל
שקלתי:

גרשום (המסך)

רשויא לה אפוקי קמח ולא
למכר דמי א"כ יצטרך חזון האלוק
הוא ימנע מכך שיש אצל האלוק
תנאי לה לאי האר ארמקא אלא
במצוייר תנאי לה ואיך יבא עליו
אלא כגון ארמקסיה לידה
במקסיה ואיך יבא עליו שיהיה
בזמן תנאי לה עד לאחר מיתא:
[פ"ט ח' תרעבא ח"א ח"ב, (הא)
(הוא) אצטרי גיה חרוב, (הוא)
תרעבא נה עריות ובהם מסיפיה
מי כל אשר עשה מכל חסידיה
האלה, ולויה דמביא אשתו דלי
הוא, וליה גמיה, וליה גמיה, וליה

הוא שומר את המסורת האנושית ואת
אמונתו אסור להקריבה: או שנתן לה
הוא לרבו, שאהגן ונגה קרדי אהגן
הוא מאי עמיד ליד מיבעי ליה כיו.
מכבים שאין ורעו מיוחס אחריו
עובדה מכבים לקה משים ונתה.
אסור דהא לא תחסי קידושי אף
דת מכבים ומה ונתה לא תחסי כה
סיפא דהאי כרייתא דאחא ונתה

אבל אנהקדישמו דאזיט בשעת
עציו' ולא בא ליהר פו יאר חרש
והלא קנא' לא בשעת איהב חרש
ויהיוס אחריו' מתב' כר' ויהיבוא
פ' וננו דאפי' קנא' בירשא איה
ויהיוס חוספין' מתבין' לארין הילכך
ויהיוס דהיו' אסור' באביו' ולרשא
אביו' לא לקי' מתבין' הבא עליה
ויהיוס דא' מתב' בעילה' כסחמא
ויהיוס גיסין' והיו' חוספין' חוספין'
ב' בחצור' שחמא' חצור' קונה' לא
ויהיוס לא היו' חוספין' פ' ויהיוס
היו' ויהיוס כר' קנא' הא בעריות

התחיל הדיכוי אצל הקדישתי וכו'.